

Sag T-1/91

Hilaire Della Pietra mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemand — bedømmelse — formaliteten — utilstrækkelig begrundelse
for en ringere bedømmelse — annullations- og erstatningssøgsmål«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 1992 2147

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — søgsmål — bedømmelse — forudgående administrativ klage — fakultativ karakter — indgivelse — følger — overholdelse af formkrav gældende for den forudgående klage*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)
2. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — samme genstand og grundlag — anbringender og argumenter, som ikke er anført i klagen, men som er snævert forbundet dermed — antagelse til realitetsbehandling — overensstemmelse mellem klagen og søgsmålet — undersøgelse ex officio*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)
3. *Tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — ændring af vurderingerne i forhold til tidligere bedømmelse — begrundelsespligt — rækkevidde*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)

1. Indgivelse af en formel klage i henhold til vedtægtens artikel 90 kan ikke anses for nogen nødvendig betingelse for at anlægge sag til prøvelse af en bedømmelse som omhandlet i vedtægtens artikel 43. Bedømmelsen udtrykker bedømmernes frit dannede opfattelse og ikke ansættelsesmyndighedens vurdering. Der kan således anlægges sag fra det øjeblik, hvor bedømmelsen kan betragtes som endelig.

Den pågældende har mulighed for enten direkte at anlægge sag for Fællesskabets domsmyndighed eller at indgive administrativ klage, hvorved han dog i sidstnævnte tilfælde skal respektere samtlige formkrav, der er knyttet til den valgte mulighed for forudgående klage.

2. Med kravet om forudgående administrativ klage har vedtægtens artikel 90 til formål at muliggøre og fremme en mindelig bilæggelse af tvister mellem tjenestemændene og administrationen. For at opfylde dette krav er det vigtigt, at administrationen har tilstrækkeligt nøjagtigt kendskab til den pågældendes klagepunkter eller ønsker. Derimod har denne bestemmelse ikke til formål strengt og endeligt at fastlægge den eventuelle retslige fase, når søgsmålet hverken ændrer klagens årsag eller genstand. Efter udløbet af fristen for at indbringe sagen direkte for Retten kan den tjenestemand, der — selv om det ikke er nødvendigt for at klage over en bedømmelse — har valgt at indgive forudgående klage, for Retten kun nedlægge påstande, der har samme genstand som de i klagen

anførte, og kun fremsætte søgsmålsgrunde, der hviler på samme grundlag som de i klagen påberåbte. Disse søgsmålsgrunde kan for Retten uddybes ved fremførelse af anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis figurerer i klagen, men som er nært forbundet med den.

Overensstemmelsen mellem klagen og stævningen, som påkendelsen af søgsmålet afhænger af, er et spørgsmål om ufravigelige procesforudsætninger, som Retten skal undersøge af egen drift.

3. Forpligtelsen til at begrunde enhver forringelse af bedømmelsen af en tjenestemand i forhold til den foregående bedømmelse skal gøre det muligt for tjenestemanden at få at vide, hvorfor de analytiske vurderinger er ændret, at kontrollere rigtigheden af de påberåbte forhold og fremsætte bemærkninger til begrundelsen i medfør af retten til at blive hørt. Forpligtelsen er opfyldt, når bedømmeren i appelledet i et notat til den bedømte tjenestemand fastslår, at den bedømte i det tidsrum, der dækkes af den anfægtede bedømmelse, ikke har gjort en usædvanlig god indsats under udførelsen af visse af sine opgaver. Denne begrundelse er, om end summarisk, tilstrækkelig til at begrunde den lille nedgang fra den højeste karakter til den, der ligger umiddelbart under denne.